

Het fotografisch oog van Jan Bruynen:

'Ik verzamel goede herinneringen met een lens'

Graan in de storm, desolate elektriciteitsmasten, jagende wolken, jaarmarkten, een motorzegening en Boris op de Kleine Parkfeesten van Zorggroep Noord-Limburg. Er bestaat niet veel wat Jan Bruynen uit Sevenum niet voor zijn lens heeft gehad. Of de zon nu de mussen van het dak drijft, een gure wind de takken teistert of sneeuw en modder elk zinnig mens nopen tot binnenblijven: Jan trekt erop uit. Je zou haast vergeten dat hij 23 jaar geleden tijdens een motorcross zijn nek brak en z'n filmpassie praktiseert vanuit een rolstoel.

Door Paul Peijnenburg

Voor de goede orde, Jan kan alleen zijn hoofd bewegen. Zijn videocamera bedient hij met een pipje. Dat zet Jans blaassignaal om in een elektronische impuls. Deze activeert op zijn beurt een van de talloze functies van de camera. Geestelijke vaders van dit technische kunststuk zijn twee van Jans vrienden: fotograaf Hans van der Beele en Frans Hendriks. Jan: "Deze twee mensen hebben met engelengeduld iets gerealiseerd wat niemand voor mogelijk hield. In eerste instantie waren ze bang dat ze bij mij te hoge verwachtingen kweekten. Maar toen het op een gegeven moment gerealiseerd was, wilde ik ze ook echt laten zien dat ik het waard ben geweest dat zij zich zo voor mij hadden ingespannen."

Waardevol

Jan beschikt sinds december 2003 over zijn aangepaste camera-apparatuur. Sindsdien is hij dag-in-dag-uit te vinden op s' Heeren wegen: "Iedere dag om twaalf uur rijd ik hier weg. Rond vijf of zes uur ben ik thuis om te eten. Ik kom overal. In de zomer zelfs tot Roermond, Nederweert en Vredepeel. Allemaal vanuit Sevenum, ja. Als ik het aanhangwagentje met de extra accu achter mijn rolstoel hang, is de actieradius zo'n 90 kilometer. Zie ik iets waardevols, dan gaat mijn camera aan."

"De behoefte om prettige zaken vast te leggen", zo vervolgt Jan, "is er al vanaf het moment dat ik het ongeluk heb gehad. Daar kun je namelijk mee vooruit als je je weer eens slecht voelt. Vanaf het moment dat me dat duidelijk werd, heb ik ook gezegd dat het mijn hobby is om goede herinneringen te verzamelen. Het laatste jaar is dat in de vorm van filmen. Ik wil zoveel mogelijk proberen mooie dingen mee te maken. Daar zoek ik ook bewust naar. Als het dan weer eens minder gaat, dan heb ik van alles om aan te pakken waardoor ik mezelf op kan peppen. Dat is gewoon ontzettend belangrijk."



Elke dag trekt Jan Bruynen er met zijn speciale camera op uit om alledaagse dingen te filmen.

Inmiddels maakt de Horster Streekomroep Reindonk dankbaar gebruik van Jans videomateriaal. Elke eerste en derde zondag van de maand zendt deze omroep items van hem uit in de rubriek Jan en Alleman, een idee van Hans. Jan: "Vanaf het moment dat ik film, monteert Hans de beelden. Sinds kort kan ik dat ook zelf met behulp van aangepaste computerapparatuur. Dat is een gigantische stap. Die montages leveren korte filmpjes op waarin ook muziek een belangrijke rol speelt. Mensen merken wel eens op dat ik foto's maak. Bewegende foto's... Ik vind dat wel een mooi compliment."

Hans van der Beele heeft het gesprek tot dusverre gevolgd. Hij is vol lof over Jans fotografische oog:

"Zijn gevoel voor onderwerp, lichtverhoudingen en compositie zijn enorm ontwikkeld. Je hoeft daarom aan zijn beelden weinig te monteren. Jan is een zuinige filmer. Heeft in zijn hoofd wat hij wil filmen en beschikt over het geduld om de camera aan te zetten wanneer het moment zich voordoet. Ik zal je eens wat laten zien..." Wat volgt is een privévertoning op de homecinema van huize Bruynen in Sevenum. Mooie verstile Peeltaferelen, maar ook uitbundige registraties van volksvermaak. Jan laat de complimenten gelaten over zich komen. Hans: "Jan filmt zaken die wij elke dag om ons heen kunnen zien, maar waarnaar we vergeten te kijken. Jan niet. Die heeft gewoon een extra zintuig voor het bijzondere in het alledaagse..."